

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Foranstaltninger til Husdyravlens og Husdyrbrugets Fremme.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 81 ff.).

Sagen sattes under Forhandling.

Landbrugsministeren (Ole Hansen):

For nogle Aar tilbage var der et Spørgsmaal, der blev drøftet ret livligt, nemlig Spørgsmaalet om, hvem og hvormange det egentlig var, der bar Landet. Det var ikke noget stort Tal der blev nævnt, idet der fra en vis Side blev hævdet, at Antallet af dem, om hvem man kunde sige, at det var dem overdraget at udføre denne store og betydningsfulde Opgave, kun udgjorde højst 50. Uden at komme nærmere ind paa dette Spørgsmaal, hvad der selvfølgelig ved denne Lejlighed ingen Anledning er til, vil jeg dog sige, at naar man opkaster det Spørgsmaal, hvem der bærer Landet økonomisk, tror jeg, man kommer til at fordoble Tallet 50 adskillige Gange. Det vil derfor neppe være ubeskeden at bede om en lille Plads for Landmændene eller for dem, der arbejde og virke i Landbrugets Tjeneste. Naar Forholdet er det, at ca. 90 pCt. af Landets Varesalg til Udlandet bestaar i Landbrugsprodukter, er det jo ganske klart, hvilken Betydning for Landet i økonomisk Henseende Landbruget har. Det er dernæst interessant at lægge Mærke til, at de Landbrugsprodukter, som bringe Penge hjem her til Landet, samle sig saa godt som alle under Betegnelsen dyriske Produkter. Navnlig er der i de sidste 10 à 15 Aar sket en ganske forbausende Fremgang i Produktionen af de tre Hovedudførselsartikler, nemlig Smør, Flæsk og Æg. Ligesom man altsaa, og med Rette, kan sige, at det er Landbruget, der i den væsentligste Grad bærer Landet økonomisk, saaledes kan man vel ogsaa gaa et Skridt videre og paastaa, at det er Husdyrbruget, der bærer Landbruget.

Under disse Forhold anser jeg det for en ret vigtig og betydningsfuld Opgave, at der gennem Lovgivningsmagten gøres alt, hvad der kan, for at styrke og forbedre Husdyravlen, saaledes at Landmændene derved blive i Stand til at konkurrere med Udlandet og til at bære Landet fremad i den Retning, som jeg tidligere har nævnt. Nu kunde det selvfølgelig ikke falde mig ind at paastaa, at det, der gennem Lov-

givningsmagten er gjort for at støtte og fremhjelpe Husdyrbruget, er det eneste, der har bidraget til at føre denne Sag frem. Men paa den anden Side er jeg dog tilbøjelig til at mene, at den Støtte, som Lovgivningsmagten har ydet Landbruget paa forskellige Omraader, deriblandt ved de Love vedrørende Husdyrbruget, som den har vedtaget, ikke har været saa ganske ubetydelig. Den har sikkert bidraget sit til, at Husdyrbruget er gaaet saa stærkt frem, som Tilfældet er. Men hvis dette er rigtigt, forekommer det mig, at der deri ligger den stærkeste Opfordring til at fortsætte ad samme Vej og endda at gaa et Skridt videre, noget, som det foreliggende Forslag jo ogsaa gør. At de gældende Love vedrørende Husdyravlen og Husdyrbruget, altsaa Loven af 1887 med Tillæg af Loven af 14de April 1893, trænge til en Revision og en Forandring, derom kan der neppe være Tvivl. Selv om Lovgivningsmagten gennem Bevillinger paa de aarlige Finanslove har bidraget til at afhjælpe de største Mangler ved de nævnte Love, er der desuagtet ingen Tvivl om, at der trænges til en ny Husdyrlov. Dette er sikkert almindelig anerkendt, og det var efter min Mening ogsaa denne Opfattelse, der i 1899 bevægede den daværende Landbrugsminister, det nuværende 11te kongevalgte Medlem (Hage), til at nedsætte en Kommission med den Opgave at fremkomme med Indstilling og Forslag om en ny Husdyrlov. Kommissionens Indstilling fremkom i Efteraaret 1900, og i Begyndelsen af December Maaned blev der derefter i Folketinget fremsat et Forslag, væsentlig bygget paa denne. Der var foretaget en Del Nedsættelser paa finansielle Punkter, men dette var sket af finansielle Hensyn. Som bekendt lykkedes det jo ikke i Fjor det ærede Ting at komme til Ende med Behandlingen af Forslaget, og i indeværende Rigsdagssamling er der foretaget adskillige Forandringer i det. Man har saaledes udstemt Bevillingen til Opdrætningsanstalter for Heste, men der er til Gengæld vedtaget Forhøjelser paa andre Punkter. Med Hensyn hertil skal jeg gøre opmærksom paa, at der er vedtaget et forhøjet Tilskud til Kvægavlforeninger, saa at Beløbet pr. Tyr 120 Kr. er sat op til 150 Kr., endvidere et forhøjet Tilskud paa 5,000 Kr. til Stambogsføring, og endelig er det Beløb, der er stillet til Landbrugsministerens Raadighed, forhøjet fra 30,000 til 40,000 Kr. Naar man sammenligner, hvad der er udstemt i det andet Ting, og hvad der er vedtaget der som Forhøjelser, vil For-